

ΣΤΕ 1119/2019 [ΠΑΡΑΒΑΣΗ ΟΥΣΙΩΔΟΥΣ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟ ΚΤΗΡΙΟΥ ΩΣ ΜΝΗΜΕΙΟΥ]

Περίληψη

- Ακίνητα που εμπίπτουν στις περ. β και γ της παρ. 1 του άρθρου αυτού χαρακτηρίζονται ως μνημεία με απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού που εκδίδεται κατόπιν εισηγήσεως της Υπηρεσίας και γνώμης του Συμβουλίου και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως προβλέπονται διαζευκτικώς δύο τρόποι δημοσιότητας της ανωτέρω εισηγήσεως (είτε η απευθείας κοινοποίηση στον κύριο, νομέα ή κάτοχο του ακινήτου, είτε η δημοσίευση και τοιχοκόλληση της σχετικής συντασσομένης ανακοινώσεως), οι οποίοι αποσκοπούν αφενός μεν στην διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος με την επέλευση των αποτελεσμάτων του χαρακτηρισμού από την απευθείας κοινοποίηση της εισηγήσεως ή τη δημοσίευση της σχετικής ανακοίνωσης, καθώς και με την, επί ένα έτος από την τήρηση των διατυπώσεων αυτών, απαγόρευση κάθε επεμβάσεως ή εργασίας στο ακίνητο), αφετέρου δε στη διασφάλιση των δικαιωμάτων του κυρίου, νομέως ή κατόχου του ακινήτου (με την παροχή σε αυτούς του δικαιώματος υποβολής αντιρρήσεων κατά του χαρακτηρισμού εντός προθεσμίας δύο μηνών από της ημερομηνίας τήρησης του εν λόγω τύπου).

Οι ως άνω διαζευκτικώς τασσόμενοι τρόποι δημοσιότητας της εν λόγω εισηγήσεως είναι αποκλειστικοί, δεν δύναται δηλαδή η μη τήρηση αυτών να καλυφθεί από την ενδεχόμενη καθιονδήποτε τρόπο συναγόμενη γνώση της εν λόγω εισηγήσεως από τους κυρίους, νομείς ή κατόχους του ακινήτου, γνώση της οποίας, άλλωστε, ο χρόνος δεν μπορεί να προσδιοριστεί επακριβώς ώστε να κινηθούν οι ανωτέρω, προς εξυπηρέτηση των επιδιωκόμενων ως άνω σκοπών, προβλεπόμενες προθεσμίες. Εξ άλλου, η τήρηση ενός εκ των ανωτέρω διαζευκτικώς τασσόμενων τρόπων δημοσιοποίησης της εισηγήσεως αποτελεί ουσιώδη τόπο της διαδικασίας χαρακτηρισμού ακινήτου ως μνημείου, η μη τήρηση δε ή η πλημμελής τήρηση του ουσιώδους αυτού τύπου επάγεται ακυρότητα της τελικώς εκδιδόμενης πράξεως χαρακτηρισμού του μνημείου.

Οι εφαρμοστέες διατάξεις συνιστούν έντονη υπόδειξη του νόμου για την ταχεία ολοκλήρωση της σχετικής διαδικασίας και την έκδοση της απόφασης χαρακτηρισμού ακινήτου ως μνημείου εντός των τασσομένων προθεσμιών, η υπέρβαση δε των προθεσμιών αυτών δεν θεμελιώνει παρανομία της απόφασης χαρακτηρισμού, αλλά έχει ως συνέπεια την άρση των επιβαλλομένων στα ανωτέρω πρόσωπα απαγορεύσεων και υποχρεώσεων, όπως είναι η απαγόρευση εργασιών στο υπό χαρακτηρισμό ακίνητο, η υποχρέωση των εν λόγω προσώπων να επιτρέπουν την εξέταση του ακινήτου από υπαλλήλους της Υπηρεσίας κ.α και οι οποίες, σύμφωνα με

τον νόμο, επέρχονται από την κοινοποίηση στα πρόσωπα αυτά, ή την ανακοίνωση στον τύπο, της πρότασης χαρακτηρισμού, δηλαδή της σχετικής εισήγησης της αρμόδιας Υπηρεσίας.

Με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα διότι, κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, η εισήγηση για τον χαρακτηρισμό του επίδικου κτηρίου ως μνημείου δεν κοινοποιήθηκε στον πρώτο εκ των αιτούντων συγκύριο του εν λόγω ακινήτου, ούτε δημοσιεύθηκε κατά τα οριζόμενα στην ανωτέρω διάταξη, ώστε να δυνηθεί αυτός να προβάλλει τις αντιρρήσεις του κατά του ανωτέρω χαρακτηρισμού. Ο λόγος αυτός, εφόσον αφορά στην έλλειψη της δημοσιότητας που προβλέπεται από τον νόμο κατά τη διαδικασία εκδόσεως της προσβαλλόμενης πραγματοπαγούς και ενιαίας (όχι μεριστής) πράξεως, χάριν, μάλιστα, όχι μόνο των ενδιαφερομένων κυρίων, νομέων ή κατόχων, αλλά και χάριν του δημοσίου συμφέροντος παραδεκτώς προβάλλεται κατά της εν λόγω πράξεως χαρακτηρισμού του επίμαχου κτηρίου ως μνημείου, αδιαφόρως αν η προσβαλλόμενη πλημμέλεια, εν μέρει, δηλαδή ως προς τη μη κοινοποίηση της εισηγήσεως (και όχι ως προς τη μη δημοσίευση της σχετικής ανακοίνωσης στον τύπο), αφορά μόνο τον πρώτο εκ των αιτούντων. Περαιτέρω, από τα στοιχεία του φακέλου δεν προκύπτει ούτε ότι έλαβε χώρα δημοσίευση στον Τύπο και τοιχοκόλληση της ανωτέρω εισηγήσεως, ούτε ότι η εισήγηση αυτή κοινοποιήθηκε απ' ευθείας στον ανωτέρω αιτούντα, ενώ, όπως αναφέρεται στην κρινόμενη αίτηση, η εν λόγω εισήγηση κοινοποιήθηκε στους λοιπούς αιτούντες, συγκυρίους του επίδικου ακινήτου.

Μάλιστα, ο συγκεκριμένος δεν μνημονεύεται σε κανένα στοιχείο του φακέλου ως συνιδιοκτήτης του επίδικου ακινήτου, ενώ σε αλληπάλληλα έγγραφα του φακέλου αναφέρονται ως συνιδιοκτήτες άλλοτε ο πατέρας του και άλλοτε ο αδελφός του. Εφόσον δε οι ανωτέρω προβλεπόμενοι τρόποι δημοσιοποίησεως της ως άνω εισηγήσεως (δημοσίευση / απευθείας κοινοποίηση) θεσπίζονται στο νόμο ως αποκλειστικοί, η κατά τα άνω μη τήρηση αυτών δεν μπορεί να καλυφθεί, εν προκειμένω, από την γνώση της εισηγήσεως αυτής από τον εν λόγω αιτούντα, η οποία (γνώση) θα μπορούσε να συναχθεί από την κοινοποίηση της εισηγήσεως αυτής στον αδελφό του και στους λοιπούς συνιδιοκτήτες. Παρίσταται, συνεπώς, βάσιμος ο ανωτέρω λόγος ακυρώσεως.

Πρόεδρος: *Ι. Μαντζουράνης*

Εισηγητής: *Μ. Μαμπίλη*

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.